

Warszawa, 15 września 1933 r.

2

B31b 3/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 18332.

Kl. 54 f, 2/25.

Jagenberg-Werke Aktiengesellschaft
(Düsseldorf, Niemcy).

Naczynie papierowe oraz sposób jego wytwarzania.

Zgłoszono 14 lutego 1930 r.

Udzielono 28 kwietnia 1933 r.

Pierwszeństwo: 20 sierpnia 1929 r. dla zastrz. 1; 28 listopada 1929 r. dla zastrz. 3 (Niemcy).

Znane są sklejane naczynia papierowe do płynów, składające się z rurkowej części z wsadzonem dnem i pokrywką; jednakże wykonywanie takich naczyń jest kosztowne, a specjalną trudność stanowi wytwarzanie pokrywek. Z tego względu wykonywano takie naczynia o przekroju kołowym zwężające się ku górze, których węższy otwór dolny można oczywiście łatwiej zamknąć. Jednakże takie naczynia przy przewozie wymagają zbyt wiele miejsca w stosunku do swej pojemności, a przechowywanie ich również nie jest dogodne.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest rozszerzające się ku górze naczynie papierowe, nieprzemakalne dzięki nasyceniu

parafiną lub podobnym materiałem, służące do przechowywania płynów, potraw, mydła i t. d. i otrzymane z prostego wycinka papieru. Sposób wykonywania takich naczyń stanowi również przedmiot niniejszego wynalazku. Podczas wytwarzania naczynia zaopatruje się je w specjalne wewnętrzne dno z papieru, tektury lub podobnego materiału, na które nakleja się od zewnątrz pokryte klejem brzegi wycinka. Przy tego rodzaju zamknięciu dna wycinek może już nie posiadać skrzydełek, stanowiących dno. Z tego powodu można stosować znacznie prostsze i tańsze narzędzia do wytłaczania i klejenia. Zamknięcie dna odbywa się w ten sposób, że wycinek, pokryty klejem po

stronie wewnętrznej na jednym boku oraz wzdłuż dolnego brzegu, zostaje nałożony w kształcie litery U rdzeń, stanowiący formę, następnie wewnętrzne dno zostaje od góry wsunięte na powierzchnię czołową rdzenia, poczem wycinkiem otacza się całkowicie i okleja rdzeń, stanowiący formę, a wkońcu brzegi dna wycinka, wystające ponad rdzeń, zostają przytłoczone do wewnętrznego dna i z niem sklejone. Na zewnętrznej stronie dna zamkniętego naczynia można oczywiście nalepić etykietkę lub podobną nalepkę, co jeszcze bardziej zwiększy szczelność. Następnie naczynie nasycy się parafiną lub podobnym materiałem, jeżeli do jego wytwarzania nie użyto nieprzemakalnego papieru. Część naczynia, wystająca ponad poziom jego wypełnienia, zaopatrzona jest w nacięcia lub fałdki, które się wyciska podczas wytłaczania wycinka. W gotowe naczynie wkłada się twardy rdzeń, odpowiadający wysokości napełnionego naczynia, poczem składa się zamknięcie wzdłuż wcięć i fałdek uprzednio, aby w papierze, nasycyonym parafiną, powstały ostro zarysowane załamania, które pozwalają następnie szybko i łatwo zamykać napełnione naczynie nawet ręcznie bez obawy poruszenia powierzchni napełnienia.

Na rysunku uwidoczniono tytułem przykładu rozmaite okresy wykonywania jednej z postaci naczynia według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia wycinek, pokryty klejem, fig. 2—6 — sposób zaginania wycinka na rdzeniu, stanowiącym formę, oraz sposób zamykania dna, fig. 7 — przekrój podłużny dolnej części gotowego naczynia sklejonego, fig. 8 — gotowe naczynie, zdjęte z rdzenia, fig. 9 — sposób zamykania górnej części naczynia, fig. 10 — specjalne zabezpieczenie zwiniętego zamknięcia; fig. 11 i 12 przedstawiają szczególną postać wykonania zamknięcia w widoku bocznym podczas zamykania oraz w perspektywie po dokonaniu zamknięcia naczynia.

Wycinek 1, zaopatrzony w odpowiednie

rowki do składania 2, posiada w przytoczonym przykładzie wykonania taką postać, że przez zagięcie go na rdzeniu tworzy się kwadratowe naczynie, rozszerzające się stożkowo ku górze. Przy pracy na samoczynnej maszynie, wytwarzającej torebki lub podobne przedmioty, wycinek zostaje pokryty na jednym boku oraz wzdłuż dolnego brzegu paskiem kleju 3 i 4, lub też dwoma paskami kleju rozmaitego rodzaju, np. obok pasków 3, 4 z kleju wodnego jest jeszcze pasek 5 z kleju, stopionego na gorąco, który po sklejeniu naczynia tworzy natychmiast doskonałe połączenie sklejonych części. Wskutek tego, że naczynia mają kształt stożkowy, można je przy przewożeniu i przechowywaniu wkładać jedno w drugie, przez co zużywają one bardzo mało miejsca. Dzięki nasyceniu parafiną lub podobnym materiałem naczynia te są nie tylko nieprzemakalne lecz również pod względem higieny nadają się bezpośrednio do przechowywania artykułów żywnościowych, np. mleka, śmietanki, marmelady i t. d.

Fig. 2 przedstawia sposób zagięcia wycinka 1 w kształcie litery U na rdzeniu 6. W tem położeniu wycinka wsuwa się od góry przy pomocy odpowiedniego uchwytu lub podobnego narzędzia wewnętrzne dno 7 na powierzchnię czołową rdzenia 6, poczem zakłada się pozostałe dwie boczne części wycinka (fig. 3). Następnie zagina się do środka (fig. 4) najpierw górny i dolny brzeg 8 wycinka, potem brzegi 9 (fig. 5), a wkońcu przyciska się silnie te części do wewnętrznego dna. Ostatecznie na dno 10 naczynia (fig. 6) można nalepić zzewnątrz etykietkę lub podobną nalepkę. Zaginanie brzegów 8, 9 może się odbywać i w inny sposób.

Górna część naczynia, wystająca ponad poziom napełnienia, zaopatrzona jest w nacięcia lub fałdki 11, wykonane w płaskim wycinku, które ułatwiają zamknięcie naczynia. Zamknięcie zostaje uprzednio sfaldo-

wane lub odpowiednio zgniecione, dzięki czemu po wypełnieniu naczynia można je łatwo i szybko zamknąć nawet ręcznie, nie naruszając powierzchni płynu. W ten sposób powstaje zamknięcie, przedstawione na fig. 9, którego fałdki o ostrych kantach tworzą płaskie zamknięcie. Przez wielokrotne złożenie wzdłuż fałdek górnej części otrzymuje się płaskie zamknięcie, które można jeszcze ścisnąć klamerką blaszaną 12 (fig. 10) celem nadania mu nieprzepuszczalności. Aby naczynie opróżnić wystarczy otworzyć to zamknięcie lub odciąć górny koniec naczynia.

Na fig. 11 i 12 jest przedstawione specjalnie szczelne zamknięcie naczynia, które polega na tem, że zwinięte zamknięcie poddaje się ciśnieniu ogrzanej prasy; dzięki temu parafina na częściach zamykających mięknie, a przy następującem potem ztwardnieniu zakleja szczelnie i trwale całe zamknięcie. W porównaniu ze znanymi zamknięciami papierowych naczyń, w których górną, płaską część naczynia zamyka blaszka z przebijającym papier ostrzem, niniejszy rodzaj zamknięcia naczyń papierowych posiada tę wyższość, że zamknięcie nie zawiera zupełnie dodatkowych materiałów, a więc jest tańsze, i nie może być uszkodzone i nie rdzewieje.

Jak przedstawiono na fig. 11, górną część naczynia 1 zamyka się sposobem, przedstawionym na fig. 9, przyczem zamknięcie 13 składa się parokrotnie. Utworzony w ten sposób zwój wprowadza się pomiędzy ogrzane szczęki prasy 14, wskutek czego parafina w części zamknięcia 13 mięknie i zlewa się, tak iż po zaprzestaniu ogrzewania parafina krzepnie, powstaje zaś całkowicie szczelne i trwałe zamknię-

cie. Jednocześnie ciśnienie prasy nadaje zwojowi zamknięcia dogodną płaską postać.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Naczynie papierowe do przechowywania płynów lub podobnych materiałów, znamienne tem, że jego część, wystająca ponad poziom napełnienia, zaopatrzona jest w nacięcia lub fałdki (11), służące do wytwarzania płaskiego składanego zamknięcia (13), dzięki czemu napełnione naczynie jest zamknięte szczelnie i dokładnie, nie powodując zmian położenia poziomu napełnienia.

2. Naczynie według zastrz. 1, nieprzemakalne przez nasycenie papieru parafiną lub materiałem podobnym, znamienne tem, że brzegi (8, 9), wystające ponad rdzeniem (6) przed napełnieniem, zostają przyciśnięte do dna (7) i z niem sklejone.

3. Sposób wytwarzania szczelnego naczynia papierowego według zastrz. 1, znamienny tem, że wycinek papieru zaopatruje się w nacięcia (2) i fałdki (11), ułatwiające wytworzenie zamknięcia, nakłada się na twarde rdzeń o kształcie i wymiarach napełnianego naczynia, załamuje się nacięcia (2) wzdłuż i zakleja czwarty bok wycinka, poczem wstawia się dno (7), zagina brzegi (8 i 9) i przykleja je do dna, a następnie górne części boków naczynia załamuje się wzdłuż fałd (11) w celu otrzymania zamknięcia.

J a g e n b e r g - W e r k e
A k t i e n g e s e l l s c h a f t.
Zastępca: M. Skrzyppowski,
rzecznik patentowy.

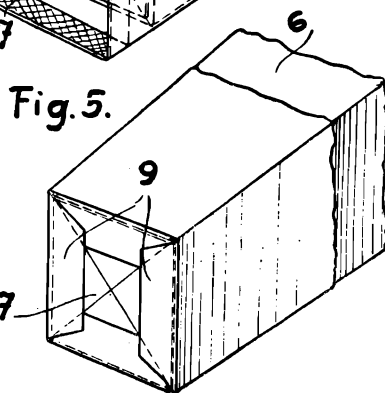
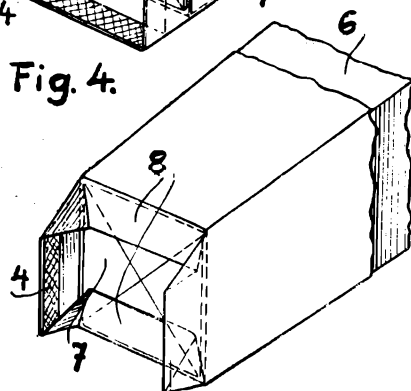
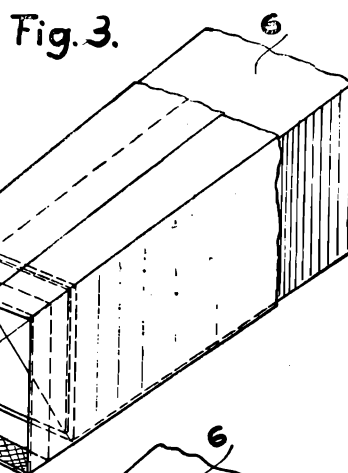
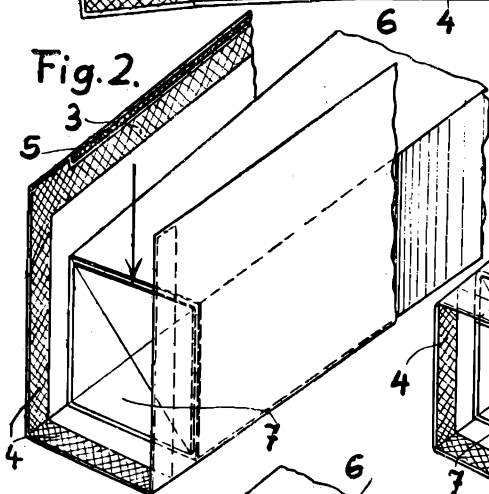
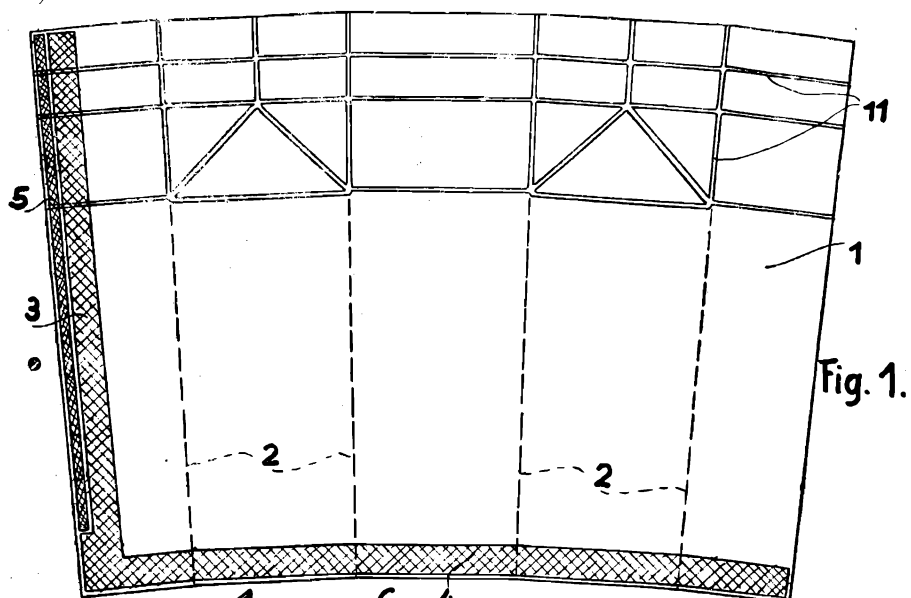

Fig. 6.

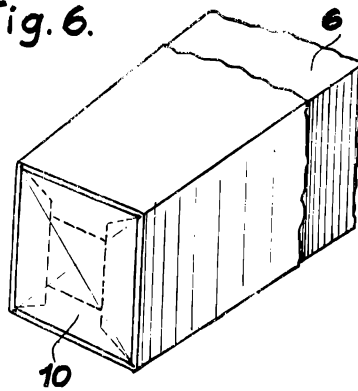

Fig. 7.

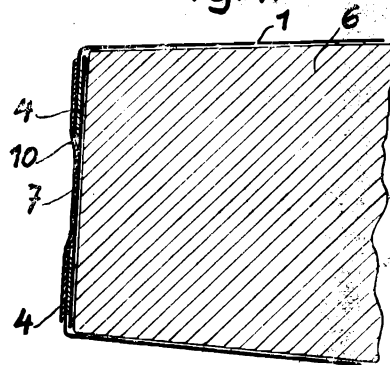

Fig. 8.

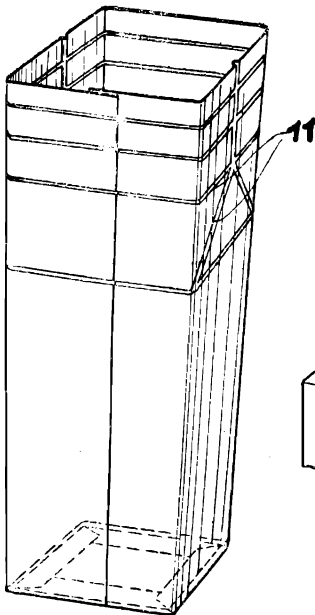

Fig. 10.

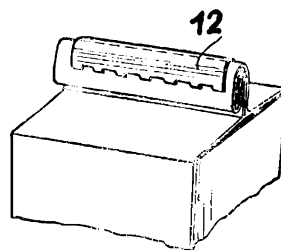

Fig. 9.

